

A. VAN ISEGHEM

ALLE VERZEKERINGEN

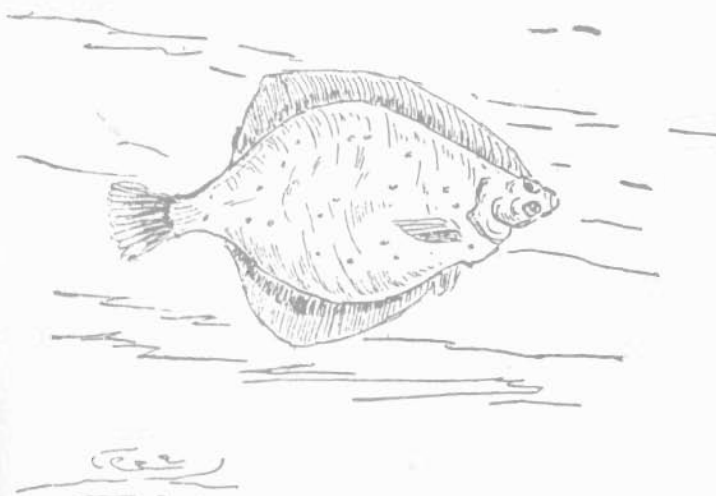
HYPOTHEKEN

STOCKHOLMSTRAAT 47 a
8400 OOSTENDE

Tel. 70 35 73

redactie : DE PLATE
c/o O.VILAIN
Rogierlaan 38 - bus 11
8400 OOSTENDE

Tijdschrift

1980

DEEL I

de Plate

verschijnt 8 maal per jaar

Plaatsingen op korte termijn
bij

Kantoor Oostende : Wapenplein 8
8400 Oostende

geven U :

- ★ voordelige rente
- ★ vrijstelling van roerende voorheffing (tot 15.000 fr. intrest)
- ★ onmiddellijk volledig opvraagbaar
- ★ ongevallenverzekering

Een vriendelijk onthaal en een persoonlijke service
zullen U te beurt vallen.

Privé parking voor cliënten

Elke dag open van 8.30 tot 12.30 uur
en van 14 tot 17.30 uur
Op zaterdag van 8.30 tot 12 uur

Ook onze agenten in de stad staan steeds tot uw dienst.

D E P L A T E
(!)(!)(!)(!)(!)(!)(!)

Tijdschrift van de Oostendse Heemkundige Kring "DE PLATE", v.z.w.

Hoofdredacteur : O. VILAIN
Rogierlaan 38, bus 11
8400 OOSTENDE

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen ondertekende bijdragen.

9e jaargang nr. 1, januari 1980

JANUARI ACTIVITEIT

Het bestuur van de OOSTENDSE HEEMKUNDIGE KRING "DE PLATE" heeft de eer en het genoegen zijn leden uit te nodigen op de jaarlijkse Algemene vergadering die doorgaat op :

donderdag 31 januari 1979 om 20 uur stipt

in de conferentiezaal van de V.V.F. Afdeling Oostende, Dr. L. Colenstraat 6 Oostende

Programma

20 uur : toespraak door de heer A. VAN ISEGHEM, voorzitter en hulde aan de overleden leden.
Jaarverslag 1979 door de heer J.B. DREESEN, secretaris.
Financieel verslag door de heer G. VERMEERSCH, penningmeester.
Rondvraag.

20.30 uur De OOSTENDSE VISSERSTOET, diavoorstelling door de heer Kamiel DIRCKX en de heer Louis VANDECASTEELE.
De heer K. DIRCKX, de bewerker en de ziel van de voor enkele jaren opgerichte vissersstoet die tweejaarlijks uitgaat op de Vuurtorenwijk, commentarieert vanavond de mooie dia-reeks van deze stoet die gerealiseerd werd door de heer Louis VANDECASTEELE, bestuurslid van TER CEURE.

21.00 uur VEILING VAN DE PLATE, in dit nummer is een lijst van de te veilen stukken gevoegd, onder leiding van de heer O. VILAIN, ondervoorzitter.

Wij rekenen stellig op uw aanwezigheid. Daar de veiling uitsluitend aan de leden is voorbehouden, zal het nodige gedaan worden opdat leden en niet-leden, die zich in orde willen stellen met hun lidmaats hapsbijdrage 1980, dit aan de ingang kunnen doen.

J.B.D.

1980 - JAARPROGRAMMA DE PLATE

donderdag 31 januari 1980 om 20 uur
- Algemene ledenvergadering
- De OOSTENDSE VISSERSSTOET, diareeks met commentaar door de heren Kamiel DIRCKX en Louis VANDECASTEELE.

- Veiling van DE PLATE, onder leiding van de heer O. VILAIN, onder-
voorzitter.

- donderdag 28 februari 1980 om 20u30
OOSTENDSE KAPEFS, voordracht door de heer Walter DEBROCK, voorzitter
van de MARINE ACADEMIE.
- donderdag 27 maart 1980 om 20u30
12 JAAR OOSTENDSE REVUE, voordracht met film, door de heren Herman
MOERMAN en Gerard DANGREAU.
- zaterdag 05 april 1980 om 11u30
Opening van de tentoonstelling, KUNSTHANDWERK, van en door vrouwen.
- donderdag 24 april 1980 om 20u30
ENSOR EN DE DOOD, voordracht met dia's door de heer Frank EDEBAU,
stadsconservator-archivaris.
- donderdag 29 mei 1980 om 20u30
EEN OOSTENDENAAR, JAN DE CLERCK, voordracht met dia's door de heer
Norbert HOSTIJN.
- zondag 08 juni 1980 om 09u00
STUDIEREIS naar de bossen van het BRUGSE VRIJE onder leiding van J.B.
DREESEN.
- donderdag 25 september 1980 om 20u30
NOODGELD VAN COSTENDE, voordracht met dia's door de heer Walter MAJOR.
- donderdag 30 oktober 1980 om 20u30
HET ONTSTAAN VAN DE VLAAMSE KUSTVLAKTE, voordracht met documentatie
materiaal door de heer Maurits COORNAERT.
- donderdag 27 november 1980 om 20u30
OOSTENDE EN DE BELGISCHE ONAFHANKELIJKHEID, voordracht met dia's door
de heer Daniel FARASYN.
- zaterdag 13 december 1980 om 19u30
OOSTENDSE KLEINKUNSTAVOND met medewerking van de groep VOEKESJUUS
voorafgegaan door het jaarlijks souper.
- donderdag 18 december 1980, om 20u30.
DE VISSERSOPSTAND TE OOSTENDE in 1887, voordracht door de heer Jef
VAN LAGENHOVE.

J.B.D.

Tentoonstelling in het Heemmuseum DE PLATE

De zaagmolens van SAS-SLIJKENS

Met behulp van het dokumentatiemateriaal dat de heer Ferdinand Gevaert tijdens
zijn voordracht op 27 september gebruikte, werd in ons Heemmuseum een tentoon-
stelling georganiseerd. Deze buitengewone interressante verzameling plannen en
tekeningen van een weinig gekend onderwerp uit de Oostendse geschiedenis is
gedurende een tweetal maanden te bezichtigen op de zaterdagvoormiddag tussen
10 en 12 uur.

J.B.D.

Vroegere nummers van "De Plate"

Wij bezitten nog enkele oude exemplaren van de "De Plate". Wie soms een of meer
nummers wil bekomen ter aanvulling van zijn verzameling, kan deze verkrijgen
tegen de prijs van 25,- fr. per exemplaar in het Heemkundig Museum (iedere
zaterdagvoormiddag tussen 10 en 12 uur.)

Het is de bedoeling in deze en volgende bijdragen een eerste reeks gegevens nopens de VROEGE BEROEPSFOTOGRAFIE te Oostende te groeperen. Het feitena materiaal dat volgt vonden we terug door systematisch onderzoek der verzameling van onze Heemkring enerzijds en door onderzoek (meestal steekproef-onderzoek) in de dagbladencollectie van de Stadsbibliotheek Oostende.

Onze gegevens zijn dus verre van volledig en daardoor is het zeker niet mogelijk nu al een synthese van dit onderwerp te bieden. Het is dan ook de bedoeling dat onze leden, die over méér gegevens mochten beschikken, zelf de pen ter hand nemen en hun bijdrage leveren aan deze artikelenreeks.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

We zullen hier niet ingaan op de vroege Belgische fotografie-geschiedenis in 't algemeen. Wat dat betreft verwijzen we graag naar

- C. MAGELHAES & L. ROOSENS, De fotokunst in België 1839-1940, Deurne-Antwerpen (STERCKSHOF), 1970
- J. COPPENS, De eerste stappen van de fotografie in België, in "Antiek", december 1972, p. 394 e.v.

Ook Guillaume MICHIELS wijdde in zijn "Wereld der Brugse mensen" (1978) een kapitaal hoofdstuk aan de fotografie in België en Brugge in 't bijzonder.

Nauwgezet onderzoek in de Oostendse gazette "La Feuille d'Ostende" van 1862 en vroeger bracht ons bij dat er géén publiciteit van fotografen in te vinden is. Daardoor zouden we kunnen veronderstellen dat er toen nog geen fotografen te Oostende werkzaam waren.

In Daniël FARASYN's studie over de Zeedijk (Jubilaeumnummer "De Plate"), leerden we echter het tegenovergestelde.

Anderzijds vonden we in "La Feuille d'Ostende" van 12 augustus 1858 nog reclame van een portretschilder(es ?) CORNILLE genaamd en woonachtig (of logerende ?) Kapellestraat 55. Hij (of zij) maakte "Portraits à l'aquarelle en 2 séances. Ressemblance garantie.

Miniatures sur ivoire. Spécialité de portraits d'enfants. Portraits et fantaisies pour albums". Duidelijk iemand die het beroep van professioneel portrettist uitoefende, een beroep dat met de opkomst der fotografie snel verdween.

Ziehier dan de voorlopige lijst van te Oostende werkzame fotografen :

1. Jean-François ASAERT

(°Antwerpen, 13 april 1875 - + Oostende, 29 juni 1933)

Lid van de "Cercle Catholique", van de "Société de St. Vincent de Paul" en van de "Confrérie du Sacré-Coeur".

F. ASAERT was gehuwd met Jeanne PIERLOOT, vandaar dat hij zijn foto's signeerde "ASAERT-PIERLOOT".

F. ASAERT had zijn atelier eerst in de Kerkstraat, zoals blijkt uit volgende dagbladannonce :

PHOTOGRAPHIE ARTISTIQUE
F. ASAERT-PIERLOOT
RUE DE L'EGLISE
A COTE DE L'HOTEL DE VILLE-OSTENDE
AGRANDISSEMENTS-REPRODUCTION
PRIX MODERES
LES CLICHES SONT CONSERVES

Later was hij in de Ooststraat 33 gevestigd :

PHOTO ASAERT-PIERLOOT
33. RUE D'EST-OSTENDE
LIFT-ASCENSEUR

- "De Plate" bezit van hem een foto "Modelyachtclub Oostende - October 1909".
- Tijdens een heemkundige tentoonstelling in de school te Leffinge (zomer 1978) was zijn "Katholieke Fanfare. Leffinghe 1910" te zien.
- van ASAERT-PIERLOOT noteerde ik verder ooit eens een "inhuldiging van het Vaandel der Vereenigde Stadsweklieden - Zondag 7 april 1912".

Zoals alle fotografen van die tijd beschikte ASAERT-PIERLOOT over een heel arsenaal geschilderde atelierdecors. Eén daarvan stelde een naar links wegdraaiende statietrap met een smeedijzeren leuning in art-nouveaustijl voor.

2. E. BAUWENS

"Photographie du Sénat et de la Chambre des Représentants".
Haachtse Steenweg, 97 Brussel &
Kapellestraat, 66 te Oostende

Zijn bedrijf werd verder gezet door Em. CLUYTENS,
Witte Nonnenstraat, 53, Oostende.

Van BAUWENS-CLUYTENS bezit "De Plate" een "Dolle Hans",
episode uit het gelijknamig toneelstuk, zoals opgevoerd door de Hendrik Consciencevrienden (1919-1920).

3. G. BURVENICH

Had zijn atelier in de Rogierlaan, 63.

"De Plate" bezit van hem 4 foto's die de activiteiten van de Brugervacht weergeven. Deze opnamen werden gemaakt op het erf van hun "hoofdkwartier" in de Wellingtonstraat.

Plaat 144 in Yvonne VYNCKE's "Oostende in oude prentkaarten" is een reproductie van een dezer opnamen.

Verder bezit onze heemkring BURVENICH-opnamen van de ingestorte watertoren, 1899.

4. Em. CLUYTENS

cf. onder nr. 2.

5. DANIELS

DANIELS-DUBAR

cf. E. DUBAR & DANIELS

Norbert HOSTYN

(vervolgt)

VLIEGTUIGONGELUK TE STENE

Als gevolg op de vraag in het nr. 12 van de vorige jaargang van "De Plate" deelde ons medelid Mw. Fremaut ons mede dat zij met haar familie praktisch oorgetuige zijn geweest van het ongeval.

Inderdaad het was potdichte mist dien namiddag van 16 november 1937 toen zij tussen half drie en drie uur met de familie naar het kerkhof in de Stuiverstraat ging.

Men hoorde een dof geronk in de lucht, plots een ontploffing en daarna niets meer. Het vliegtuig was tegen de schoorsteen van de steenbakkerij die zich in de onmiddellijke nabijheid van het vliegveld bevond, terechtgekomen.

J N K

Wanneer men de ouderen hoort vertellen over de 'GOEDE OUDE TIJD', valt het vaak op dat die tijd niet steeds voor iedereen zó goed was als men het ons wil voor- spiegelen

De belevenissen van mijn schoonmoeder mogen dan ook een ander beeld brengen van die tijd

Als kind liep mijn schoonmoeder school in de Sint-Sebastiaanstraat in de ARMEN- SCHOOL (gelegen op de plaats waar thans het Religieus Museum gevestigd is). De meer begoede families stuurden hun kind(eren) naar de betaalde school, gekend als de FRANSE SCHOOL. Deze school lag eveneens in de Sint-Sebastiaanstraat.

Het schoollopen in de Armenschool bezorgde menig kind een minderwaardigheidskom- pleks en weinigen durfden bekennen dat zij dáár school liepen.

Zó ook de oudere zuster van mijn schoonmoeder die tegenover haar vriendinnen die niet naar dezelfde school gingen, beweerde dat zij naar de Franse school ging !

Op zekeren dag vernam zij dat haar vriendinnen besloten hadden haar te volgen om te zien of zij de waarheid sprak

Op die bewuste namiddag trok zij haar mooiste hoedje aan en wandelde vastberaden VOORBIJ de Armenschool en stapte zelfzeker de Franse school binnen ... om zich achter een deur te verbergen tot haar vriendinnen voorbij waren. Sedertdien keken haar vriendinnen meer dan ooit naar haar op. Gelukkig kwamen zij nooit achter de waarheid !

In die tijd verlieten veel kinderen op twaalfjarige leeftijd de school om te gaan werken !

Zó ook mijn schoonmoeder die op korte tijd drie verschillende 'jobs' had.

Haar eerste ervaring deed ze op in "DE WULLE KOESSE", een textielfabriekje gele- gen in de François Musinstraat (waar thans een depot van de brouwerij Jupiler ge- vestigd is).

De juiste benaming van deze fabriek 'zou' THE WOOLHOUSE zijn geweest. In dat fa- briekje maakte men allerhande wollen dameskledij.

Het werk van mijn schoonmoeder bestond er in kluwen wol over grote wielen te span- nen die de wol dan op spoelen brachten.

Vandaar trok zij, rond de jaren 1930, naar de Adolf Buylstraat om te gaan werken bij de fotograaf DEBROCK. Deze fotograaf was er nog na de Tweede Wereldoorlog.

Zij werkte in de donkere kamer om films te 'developperen' zoals dat toen heette. Nu spreekt men van 'ontwikkelen' ...

Gelet dit werk zeer slecht was voor haar ogen, werd opnieuw uitgekeken naar een ander werk ...

Aldus belandde zij als "ouvreuse" in de Cinéma PALACE, bij Mevrouw KERKVOORDE, waar zij het langst en het liefst werkzaam is geweest tot dat zij huwde ...

Zij die menen dat de jeugd thans bij het beëindigen van hun studies, in feite nog 'kinderen' zijn, kunnen dan maar best beseffen hoe hard het leven van sommige kinderen was in die 'Goeie Ouwe tijd' !

A. VAN CAILLIE

Het Heemkundig Museum

Is open iedere zaterdagochtend van 10 tot 12 u. Leden hebben gratis toegang op vertoon van hun lidkaart

't KANONHOTEL

In "LANGS DE OOSTENDSE KATEIEN" van Confrater Omer Vilain lezen we een der weinige stukjes die over het Kanonhotel werden gepubliceerd. (p. 87)

Dat dit "oostends monument" (?) aanleiding gaf tot het dichten van een lied moet ons zeker niet verwonderen en we zouden er niet van verschieten moest het gemaakt zijn geworden ter gelegenheid van een oostendse revue uit de jaren dertig : er is immers spraak van het nieuwe Badpaleis dat gebouwd werd in 1933.

Hierna de tekst zoals we ze vonden op een getypt blaadje van rond 1935.

't CANONHOTEL

1

't Was in den tijd toen Ons Heer de wereld schiep,
Aarde en water en nog veel ander stof,
Miek hij in Oostende een machtig groot gebouw,
En zette het niet verre van den hof.
't Stond daar met al zijn groot geweld,
Wel zestig kamers alles saam geteld.
En zoowel man als mammezel)
En zoowel vrouw als jonggezel) bis
Riepen leve het Canonhotel.)

2

En toen Adam trouwde met zijn Eva lief,
Wou hij feesten wel 14 dagen lang,
En hij zocht een plaatsje, goed en wel gekend,
Waar hij zou houden muziek en gezang,
En zie, verdraaid, dat was nu juist van pas,
Dat het Canonhotel daar voor handen was,
En Adam riep, m'n beste vrouw)
Naar het Canonhotel algauw) bis
Daar is de feeste van mijnen trouw)

3

En wat later regende het toch zoo fel,
't Was een straffe die God over d'aarde zond,
En niets anders zag men nog in 't wereldruim,
Dan Noe's arke die dreef in 't rond,
En de regen stopte niet, en 't zou aan 't zinken gaan,
Toen Noe's arke opeens bleef stille staan.
En Noe riep en zei wel, wel)
Dat is verdraaid nu nog al fel.) bis
We zitten boven op 't Canonhotel.)

4

En nu staat het daar, sinds lang reeds leeg en grijs,
Al de meubels hadden ze nu reeds vandoen,
Om tooien van 't oostendsche Badpaleis,
Moesten z'er alles uit naar toe doen,
't Blijft toch de roem en eer van onze stad,
'k Heb het hier bewezen en elkeen weet dat,
En zoowel man als mammezel)
En zoowel vrouw als jonggezel.) bis
Roepen leve het Canonhotel.)

En dit alles op de zangwijze van "Toen onze vader Adam nog een jongman was."

Jef Klausing

Villa Doris, Zeedijk 117, Middelkerke

Op 20 augustus j.l. nam de minister van de Nederlandse Gemeenschap, mevrouw Rika De Backer, de beslissing om Villa Doris op de voorontwerplijst te plaatsen van voor bescherming vatbare monumenten.

Deze unieke villa is een ontwerp van de Brusselse architecten Albert en Alexis Dumont en dateert van 1898/1899. Deze beide architecten (vader en zoon) hebben rond de eeuwwisseling veel goed werk uitgevoerd aan onze kust. Bovendien gebouwen hebben ze ook op het vlak van stedenbouw goede realisaties geleverd (vooral in De Panne).

De voorgevel is volledig in blauwe hardsteen opgetrokken, uiterst verfijnd in neorococostijl. Het bovenste gedeelte van de gevel verwijst eerder naar een neo-renaïssancestijl.

De gevelvlakken zijn sierlijk bewerkt met spiegels, cartouches met zeemotieven, sluitstenen en waterlijsten.

De opbouw van de villa is voorts van het klassieke type dat men vroeger veel aantrof aan onze kust. Boven het kelderverdiep (vooral voor het personeel) heeft men aan de voorzijde een ruim terras met prachtige veelkleurige faiënce. Door het aanbrengen van een struikmotief op de faiënce heeft men de indruk dat de ruimte van het terras geen hoeken heeft (zie foto).

Het is een uitzonderlijk geval dat een eigenaar van een villa op de zeedijk (hier mej. Alice Bara) zelf een bescherming heeft aangevraagd. Mej. Alice Bara komt reeds van vóór 1914 naar Middelkerke op vakantie. Zij heeft de evolutie van onze kust volledig meegemaakt en ook moeten aanvaarden dat haar villa nu verdrongen zit tussen twee appartementsgebouwen. De eigenares ziet deze bescherming door de overheid als een overwinning op de druk van de promotors en tevens als een verrijking van ons cultureel erfgoed.

Natuurlijk kan men zich afvragen of het wel zinvol is (zelfs al bezit het gebouw een cultuur-historische waarde) in zulke slechte stedenbouwkundige omstandigheden over te gaan tot een bescherming. Sommige mensen zien deze villa nog steeds als een storend element, omdat de bouwhoogte niet gelijk is met die van de appartementsgebouwen daar rond ...

Persoonlijk sta ik als lid van de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen van onze Provincie volledig achter deze bescherming. Ten eerste omdat ze door de eigenares zelf aangevraagd werd, maar vooral omdat het gebouw een visueel bewijs is van wat de toeristische evolutie was aan onze kust. Het gebouw is een prachtig voorbeeld van de eerste fase, het toerisme van een elite. Vanaf 1955 krijgt men de tweede fase, de periode van het zogezegde "sociaal" toerisme. Daar men de tweede fase heeft uitgebouwd op dezelfde plaats van de eerste fase moesten bijna alle vroegere villa's geloven aan een onbegrensde vernielzucht.

Bij het bestuderen van de Zeedijk te Middelkerke vóór 1914, dan moet men vaststellen dat Villa Doris een van de mooiste was. Het is dan wel zeer positief dat deze villa als een van de laatste is overgebleven.

Bij de overgang van die twee fazen heeft men bij gebrek van een stedenbouwkundig beleid enorme fouten begaan en dit vooral op gebied van schaalverwarring. Daarom is Villa Doris, met zijn omgeving een zeer goed voorbeeld en zal het voor de toekomst een tastbaar bewijs zijn dat bij de uitbouw van onze kust na de Tweede Wereldoorlog geen enkel vorm van beleid is geweest.

Villa Doris
Zeedijk 117
Middelkerke

Terrashoek met struikmotief
op veelkleurige faience

Sluitsteen aan terras

Deze villa afbreken en weer optrekken in Bokrijk (zoals sommige mensen voorstelden) is totaal verkeerd omdat juist die relatie dan zal wegvallen. Het geheel is een cultuurhistorisch bewijs van ons stedenbouwkundig denken (als men daarvan mag spreken) aan onze kust.

MARC DUBOIS

Assistent Hoger Architectuurinsti-
tuur Sint-Lucas Gent.

Een dokument van het Oostendse stadsmagistraat uit 1592

In het Provinciaal Archief van Utrecht bevindt zich een kopie van een "remonstrantie van burgemeesters en schepenen van Oostende" (1), gericht aan de Staten-Generaal in april 1592.

De heren leden van het toenmalige College van Burgemeester en Schepenen verklaren dat zij tevreden zijn over het beleid van Sir Edward Norrits, gouverneur van de stad Oostende, en "bidden zeer ootmoedelyck" dat hij behouden mag worden als gouverneur van hun stad.

Zij verzoeken dat aan Elizabeth I, koningin van Engeland, zal gevraagd worden opdat het lenen van volk om te arbeiden aan de "fortificatien" nog een jaar zou doorgaan ("ten eynde haere Ma(jesteit) believe de voors(eide) weeckelycke leeninghe noch voordien tyt van een jaer te laten houden in traine ende gecontinueert, tot onderhoudinge alleenlyck van(de) zeevercken bynnen deselve stadt").

Dat hulp zou worden verleend tot het behoud van een "rijshoofd" (2), waaraan de stad veel gelegen is, wordt in het slot aangehaald :

Alsoe dapparent is te geschieden zeker groot inconvenient van een ryshoofd wech te spoelen, waerdeur de zelve stadt in groot dangier zoude moge comen te gevallen, ende alsoe U E. oyck believe met desen tegenwoordigen saisoene ende bequaemheyte van tyde om daer aen te mogen wercken (dewyle tzelve geen wyder uutstel en is admitterende), deselve stadt promptelyck te doen versien ende provideren van negen ofte thien schepen met rys, staken ende garden daer onder begrepen, elck schip van elff off twelff duysent, de staken lanck xi off xii voeten, grepe dicke voorde borste, de pointe om hooge. En op dat die naden eysch vande grooten noot met alder vlyt mochte worden te wege gebracht ende te wercke gestelt, sal U E. oyck believe heurl(ieden) Commis aldaer te belasten weeckelyck te belasten (3) aende ryswerckers de somme van sesse ponden groote.

E. SMISSAERT

- (1) Uitgegeven in de "Kronijk van het Historisch Genootschap, gevestigd te Utrecht", jg. 19, 1863 (Utrecht, 1864), blz. 158-160.
- (2) Hoofd van rijswerk tot bescherming tegen stroom of golfslag.
- (3) Lees : betalen.

Alvorens muziek kan klinken moet er uiteraard druk gestudeerd en geoefend worden. Daarom zullen we in deze bijdrage even nagaan waar de Oostendse jeugd met muzikale aspiraties in de 19e eeuw terecht kon om wat muziekkennis op te steken. En tot ca. 1850 waren de mogelijkheden verre van schitterend, want het duurde tot in 1849 eer de Oostendse Gemeenteraad kon overgaan tot het stichten van een "Ecole Gratuite de Musique". De school opende in december van dat jaar en telde 49 leerlingen.

Eén professor, de heer SAUVE, werd geacht in staat te zijn heel die jonge bende te bedwingen en ze bovendien nog enige muzikale begrippen bij te brengen. Na de Ppasvacantie 1850 was het leerlingenaantal gestegen tot 68 en de aanstelling van een tweede leraar werd een noodzaak : het werd de Heer BULTINCK.

Meteen kon men de school in twee klassen splitsen : SAUVE nam Klas I voor zijn rekening (27 leerl.). BULTINCK kreeg Klas II toegewezen (41 leerl.). Er werd muziektheorie, notenleer en beginselen van de zang onderwezen, en 5 leerlingen volgden vioolles bij SAUVE. Van andere instrumenten was er nog geen sprake.

De school stond onder bevoegdheid van het Stadsbestuur en een Bestuurscommissie, waarvan de Heer DE BREVNE de Voorzitter was. SAUVE nam het alledaagse bestuur waar.

In 1851 had de eerste prijsuitreiking plaats. Dit gebeurde op maandag 25 augustus in het stadhuis, in aanwezigheid van het Stadsbestuur en de Bestuurscommissie van de school.

Na de klassieke speeches zongen de leerlingen enkele liederen en nadien werden de medailles en getuigschriften overhandigd.

Het leek ons nuttig hier eens de namen te geven van de eerste "lichting" muziek-schoolgangers die Oostende ooit Kende. We vonden de lijst in "La Flandre Maritime" en ze vermeldt uiteraard alleen de prijswinnaars. Wie weet vinden onze lezers er hun voorouders niet in terug !?

PRIX PARTICULIERS

COURS DE VOCALISATION

PREMIERE CLASSE - PROFESSEUR M. SAUVE

32 leerlingen - 24 deelnemers

1° PRIJS : EDOUARD CORNU

2° PRIJS : JOSEPH DE PRE

Eervolle vermeldingen :

Honoré ELLEPOUDT

Gustave DUBOIS

Joseph VAN CLEEMPOEL

Charles PAVOT

Emile FRUTSAERT

Albert RYCQUAERT

DEUXIEME CLASSE - PROFESSEUR M. BULTINCK

53 leerlingen - 30 deelnemers

1° PRIJS : OSCAR THOMAS

2° PRIJS : LOUIS TYBERGHEIN

Eervolle vermeldingen :

Philippe MORAEL

Auguste ZULLEMAN

Edmond ZULLEMAN

Pierre MESTDACH

Edouard MAENHOUT

Edmond DE SMEDT

Edmond BULTINCK

PROGRES

PREMIERE CLASSE

1° PRIJS : Honoré ELLEBOUDT

2° PRIJS : Joseph DE PRE

Eervolle vermeldingen :

Jean HOWAERT

Albert RYCQUAERT

Jules MOULAERT

Célestin LEYS

Joseph VAN CLEEMPOEL

Alphonse WAELES

DEUXIEME CLASSE

1° PRIJS : Philippe MORAEL

2° PRIJS : Edouard MAENHOUT

Eervolle Vermeldingen :

Edmond BULTINCK

Alphonse VERCOUSTRE

Richard VERCOUSTRE

Alfred BOURGEOIS

Adolphe VAN DE VELDE

Ferdinand DE KEYSER

Oscar THOMAS

Er waren ook prijzen voor "Exactitude et Bonne Conduite", maar dat laten we hier achterwege.

De vioolleerlingen van SAUVE waren :

1° PRIJS : Albert RYCQUAERT

2° PRIJS : Edouard CORNU

3° PRIJS : Joseph DE PRE

4° PRIJS : Joseph VAN CLEEMPOEL

5° PRIJS : Louis Malfaison

We vonden ook het leerlingenaantal uit 1853 terug : 79.

Edouard COPNU moet een schitterende leerling geweest zijn want de stad stelde hem een studiebeurs van 200 Fr. ter beschikking om hem in staat te stellen zijn studies aan het Brusselse conservatorium verder te zetten.

Niet iedereen was het blijkbaar eens met de gang van zaken in de muziekschool : eind januari-begin februari 1855 verschenen in "La Flandre Maritime" felle maar anonieme kritieken op de school. In mei 1855 pakte dezelfde krant uit met een lange berijmde dialoog die ook weer de muziekschool en het lerarenkorps in het belachelijke wilde trekken.

PRIVE-MUZIEKONDERRICHT :

Naast de muziekschool kon men ook terecht bij privé-leraars.

In "La Feuille d'Ostende" van 3 november 1853 vonden we een annonce van Edouard DENYS :

M. EDOUARD DENYS, PROFESSEUR DE MUSIQUE ET DE VIOLON, A L'HONNEUR D'ANNONCER SON RETOUR DU CONSERVATOIRE DE BRUXELLES, OU PENDANT PLUSIEURS ANNEES D'ETUDE, IL A PU SE METTRE A MEME D'ENSEIGNER L'ART MUSICAL D'APRES LA NOUVELLE METHODE, AUSSI SIMPLE QU'ABREGEE.

IL ESPERE PAR SES SOINS ET SON EXACTITUDE MERITER LA CONFIANCE DES HABITANTS DE CETTE VILLE.

Dank zij een porseleinkaartje weten we dat men ook bij THABERT terecht kon voor muziek- en vioollessen. Op zo'n kaartje, gedrukt bij DAVELUY te Brugge lezen we immers :

THABERT VIOLONNISTE
RUE DU LAIT BATTU N° 2
OSTENDE
DONNE DES LECONS DE MUSIQUE ET DE VIOLON.

Bronnen :

- La Flandre Maritime, 27 augustus 1851
- Rapport présenté par le Collège échevinal sur la situation des affaires de la Ville, in La Flandre Maritime, 8 & 12 november 1851
- Rapport sur l'administration ..., in La Feuille d'Ostende, 18 maart 1855.

Norbert HOSTYN

A.J. Flanderin, Oostends koopman

In 1972 werd door de Koninklijke Academiën van België het vijfde deel van het Nationaal Biografisch Woordenboek uitgegeven. Mijn aandacht werd gescherpt door de biografische notitie van Ch. Koninckx over Andreas Jacobus FLANDERIN (1708-1763), een welgesteld koopman en schepen van de stad Oostende, in kolommen 337-340. Flanderin stamde uit het geslacht Flanderin of Vlaenderlinck dat zeer waarschijnlijk vanaf de eerste helft der zeventiende eeuw te Oostende gevestigd was.

De familie moet één van de aanzienlijkste geweest zijn van Oostende - zij was verwant met de families de Schonamille, Bernaert, Mansvelt, van Maestricht, Carpentier en Cosyn, allen bekende namen in de achttiende-eeuwse zeevaart- en handelskringen. Vooraleer hij zich als koopman te Oostende vestigde, nam A.J. Flanderin dienst in de Oostendse, nadien in de Zweedse Oost-Indische Compagnie. In de jaren 1725-1734 voer hij uit met de schepen van de Oostendse Oost-Indische Compagnie en verbleef hij verscheidene jaren in China en Indië : hij beheerde er de zaken van de Compagnie. In 1746 staakte hij het varen en vestigde hij zich als koopman te Oostende, waar hij een reeds bestaande familiezaak overnam. Met de winsten die hij opstreek in dienst van de Compagnie bouwde hij de familiezaak uit tot een handelshuis met internationale cliënteel. Het drukke zakenleven bracht zijn koopmanshuis tot hoge bloei in de jaren 1750. A.J. Flanderin was schepen van de stad Oostende van 1755 tot 1763.

Een uitgewerkte, uitvoerige schets van leven en werk van A.J. Flanderin gaf Ch. Koninckx uit als artikel in de "Bijdragen tot de geschiedenis", jg. 56, 1973, blz. 243-290, onder de titel : "Andreas Jacobus Flanderin, een achttiende-eeuwse middelgrote koopman".

E. SMISSAERT

FELICITATIES

We vernemen met genoegen dat ons lid Johan BELLAERT in 1979 met de prijs van Rome voor architectuur werd bekroond.

"De Plate" houdt er aan ons geacht lid hiervoor van harte te feliciteren. Architect Johan BELLAERT is een geboren Oostendenaar, maar woont thans te Slijpe (Middelkerke).

A. VAN ISEGHEM

Liefste Peter,

Toen ik op deze rustige Nieuwjaarsvoormiddag, de overdaad van de laatste dagen probeerde weg te werken met een fikse wandeling langs en doorheen de stad, viel het me eens te meer op hoeveel onze stad in een jaar veranderd, en om de waarheid te zeggen niet in de gunstige zin.

Het gaat heel slecht met onze allerlaatste duinenrestjes. Wat hiervan langs de Troonstraat nog overbleef, je weet wel Peter, die typische begroeiing en die enkele kleine pannen, heeft plaats moeten ruimen voor een paar mastodonten in steen, glas en aluminium. Spijtig want eigenlijk was dat nog een natuurlijk toevluchtsoord voor moeders en kinderen die het op het strand te gortig of te winderig vonden. Ook konden vele wandelaars daar nog van een heel klein stukje natuur genieten.

Maar ja, volgens opvattingen van deze tijd was het maar een vuile boel, en spelen en wandelen op een geplaveide trottoir is zoveel properder !

Aan de Oostkant van de haven, ter hoogte van het Fort Napoleon, wordt ook op een voorzichtige manier aan de duinen geslecht. Dit ten bate van een firma met een lange concessie en waarschijnlijk een even lange arm, want de gronden aldaar zijn naar ons weten nog altijd geklasseerd.

De Westkant, ter hoogte van Mariakerke en Raversijde, doet het niet beter, want bij de verbreding van de staatsbaan, in het afgelopen jaar, werd toch weer een klein metertje van de duinen afgekald.

In stad gingen weer een paar van die typische Belle-Epoquehuizen tegen de vlakke. Ten offer gevallen voor het zogenaamde appartementstoerisme. Ja, in feite waren ze toch zo mooi niet ! Nieuw, voornamelijk groter, maar niet altijd beter schijnt nu de leus te zijn. Waarschijnlijk ben ik te ouderwets, maar die oude gevels, zelfs de lelijkste lijken me toch nog altijd mooier dan de nieuwe die ze nu bouwen. Ze stralen een warmte uit die ik bij de nieuwe gebouwen niet voel. Van hen kan ik alleen zeggen dat ze eentonigheid en verveling uitstralen. Naar het schijnt kan het niet anders, want daar sedert een 15-tal jaren het toerisme in onze stad stagneert moeten we het hebben van het appartementstoerisme.

Nu zat ik, zeer toevallig, tussen de feestdagen, in een gekend Oostends café van een profijtelijk pintje te genieten, toen me bij een gesprek over koetjes en kalfjes, een even toevallige cafékennis, een rekening voorcijferde die typerend is voor deze tijd en relevant voor de toekomst van het appartementstoerisme.

Mijn gesprekspartners, Brusselaars die sedert jaren naar Oostende komen, kochten, als kinderloos echtpaar, in Raversijde op de Zeedijk een klein studiootje. Net iets voor twee. Ze komen nu geregeld om de 14 dagen naar "la côte". Met hun "diesel" kost hen dat ongeveer 450 Fr. per traject heen en weer (goedkoop als men het vergelijkt met de kosten voor een benzinewagen. Het studiootje is wel het hunne, maar jaarlijks komen er toch een 5 à 6 000 "gemeenschappelijke kosten" bij. De tweemaandelijke electriciteits- en waterrekening belooft om en bij de 1 800 Fr. Verwarming is daar niet bij gerekend. Die was oorspronkelijk gebaseerd op electriciteit en kostte 60 Fr. per uur. Ze hebben zich dan maar een paar gasconvectoren aangeschaft die zuiniger in het gebruik zijn. Daar komt uitteraard nog 2 500 Fr. belastingen op het tweede verblijf bij, terwijl ze nu al weten dat bij de herziening van het kadastraal inkomen hun droomnestje het peil van 21 000 Fr. zal bereiken, met alle gevolgen vandien. Eerstdaags komt dan nog het autowegenvignet waarvan de prijs nog moet bepaald worden. En dan, zegden mijn toevallige cafékennissen "hebben we nog niet gegeten en kon er ook nog geen pintje of een koffietje vanaf".

Verder mijmerend over deze appartementsrekening dacht ik ook aan dat steeds maar kleiner wordende strand voor onze kust, aan dat steeds maar vuiler wordende zee-water langs onze kust en dat steeds maar kleiner wordende stukje natuur van onze

kust. Onwillekeurig kwam toen een wrang beeld bij me op, dat van die spookbadsteden aan de Middellandse zee kust waar alles wat met natuur te maken had werd opgeofferd aan steen, glas en aluminium en aan de moloch van de industrie, en waar nu geen mens meer komt. Maar ja, de Middellandse Zee ligt ver van hier ! Als we van het appartementstoerisme iets willen terecht brengen gaan we het toch over een andere boeg moeten gooien en de mensen iets meer en iets beters aanbieden voor hun geld dan het nu het geval is. Daar horen eerst en vooral een ruim strand en zuiver zeewater bij, daarna veel wandel en verprijzingsgroen en een minder prijzig onthaal.

Oostende is altijd arm geweest aan bomen. Naar het schijnt waait het hier te hard en waar er veel wind is gedijt enkel maar het zeegras ! Hoe ze het in De Haan en in Knokke-Zoute, alsook in sommige delen van de Westkust klaarspeelden weet ik niet, maar daar waait het even hard en daar hebben ze bomen.

Wat me echter dwars zit is dat in het verlopen jaar weer een vijftiengigtal Oostendse bomen het moesten afleggen tegen de gebouwen.

De procedure is doorzichtig. Men plant een bouw. Toelating tot bouwen wordt gegeven op voorwaarde dat men niet aan het bomen-patrimonium raakt. De enkele wortels die in de weg van de grondvesten liggen worden niet bij dit patrimonium gerekend en bij het graven gewoon afgestoken. Een boom heeft toch wortels genoeg ! Naarmate het gebouw, zeer dicht bij de bomen, oprijst is er hier en daar wel een hinderlijke tak die dient afgekapt te worden. De boom zelf blijft echter "voorlopig" staan.

Eens dat het gebouw afgewerkt is en in gebruik wordt genomen, zijn er nieuwe klachten, ditmaal van de bewoners, omdat de bomen een massa licht van de binnenruimten onttrekken. Daar hoeft iets aan gedaan te worden. Wat dacht u, na aanvraag en toestemming kapt men er gewoon een paar bomen tussenuit. Bomen groeien echter verder en na verloop van tijd worden ook de opgeschoten achterblijvers weer hinderlijk en zo gaat het verder, de klachten en de procedure herhalen zich tot alle hinder verdwenen is.

Van de geplande stadskernvernieuwing is er in de loop van het jaar ook niet veel in huis gekomen. Wel is het Spaans Kwartier in het verlopen jaar weer wat troostelozer geworden en werden van het Hazegras, hart en ogen uit het lichaam getrokken.

En toch staan er in de oude stad nog flink wat gebouwen die de moeite waard zijn en zijn er ook nog heel wat mooie hoekjes waar met niet teveel geld, maar veel goede wil en verbeelding aardig wat gedaan kan worden om de binnenstad levend en leefbaar te houden.

Hier stel ik me toch de vraag waarom er in en om Oostende nog verder aan hoogbouw moet gedaan worden. De Oostendse bevolking is in het laatste jaar met 2000 eenheden afgenomen. We zitten, percentsgewijs gesproken, met het hoogste aantal mensen van de derde leeftijd en een van de laagste geboortecijfers in het ganse land. In de onmiddellijke toekomst is er dan ook geen sprake van bevolkingsaan groei, integendeel. Op onze 67 km. kustlijn staan er momenteel bijna 25 000 appartementen, villa's en winkels te huur of te koop, dat is er een-tje om de 2 meter 50. (1) Het is jaren geleden dat in het Westerkwartier zoveel huizen te koop stonden.

Ik krijg zo de indruk dat we voorlopig wel voort kunnen met wat we hebben. We zouden er echter beter aan doen het allemaal wat menselijker te maken en daar kunnen we aan beginnen met het allemaal wat meer in het groen te zetten. Dan zouden de vele kinderkens die nu "zoveel hoog" met treurige ogen naar druk bereden straten zitten te kijken, een kans krijgen om hun jeugd wat bij te kleuren. (2)

Dat enorme droogdok in de havengeul is eigenlijk ook geen zaak om de Oostendse haven aantrekkelijker te maken voor sneller of groter scheepsvervoer. Maar ja, misschien is het allemaal niet meer nodig nu dat Zeebrugge toch uitgebouwd wordt tot een wereldhaven ?

Liefste Peter, ik zou kunnen eindigen, zoals in alle nieuwjaarsbrieven met de belofte van heel braaf te zijn en goed te leren, maar ik doe dat liever niet, want tot nog toe leverde dat niet meer op dan een bijna verprutste stad, waarin men lustig blijft afbreken.

Uw liefhebbend Petekind,

J.B. Dreesen

- N.V.D.R. (1) Dat hoog aantal is helaas juist. Een jaar geleden waren al tussen De Panne en Middelkerke 12 000 woningen en handelshuizen te koop of te huur. Tussen Middelkerke en Knokke-Heist 4 000. Intussen zijn er nog zoveel bij leeggekomen en nieuwgebouwd.
- (2) Men kan hier komen aandraven dat de bouwbedrijven de werkloosheid helpen oplossen. Dit is echter niet waar als de gebouwen ledig blijven staan. Men doet dan beter met dezelfde bouwvakkers de oude wijken te helpen saneren.

Oostende even behandeld in Loeki Zvoniks "Duizend jaar Thomas"

Loeki Zvonik werd in 1935 te Gent geboren, alwaar ze Germaanse filologie studeerde. Momenteel werkzaam in het onderwijs, debuteerde ze, in 1975, met een roman "Hoe heette de hoedenmaker ?", die in 1976 werd bekroond als het Beste Literaire Debuut. Haar tweede prozawerk, "Duizend jaar Thomas" (Antwerpen-Amsterdam, Standaard Uitgeverij, 1979), speelt zich, in enkele bladzijden, heel eventjes af te Oostende (blz. 85 e.v.) : achtereenvolgens worden de vissershaven, het Klein Strand, het James Ensorhuis, de Adolf Buylstraat (Corman, Léo Ferré zingt "Comme à Ostende"), de Kaai, het Kursaal, het Wapenplein, de Albert I-promenade, tenslotte het Station beschreven, opgemerkt of gesignaleerd. Loeki Zvoniks "Duizend jaar Thomas" werd bekroond met de jaarlijkse "Yangprijs" voor 1979.

E. SMISSAERT

OOSTENDSE MEISJES EN DITO DREGGERS

We vonden in een handschrift van de jaren dertig de tekst van het lied over de "Oostendse meisjes", ge weet wel : "Wil je van de frisse lucht genieten, ga naar het park van Léopold".

Het handschrift moet uit de jaren dertig herkomstig zijn. Op dit handschrift staat vermeld dat dit lied "voor de eerste maal gezongen werd door Leon Kamerheere in de D r e g g e r s c l u b in 't jaar 1907".

Zijn er lezers die ons meer kunnen vertellen over

- a. dit lied ?
- b. Leon Kamerheere ?
- c. de Dreggersclub ?

En in verband met die "Dreggersclub" herinner ik me volgend liedje :

" En overal zijn wij bekend
Wij maken veel plezier en leute
En overal zijn wij bekend.
Zo dreggen wij, zo dreggen wij, zo dreggen wij.
Zo dreggen wij al om ter meest,
Lang leve, leef d'Oostendse maatschappij,
Vivat d'Oostendse Dreggers".

Kan dit lied in verband gebracht worden met de "Dreggersclub" ? Jef KLAUSING

In vorige bijdragen (april en september 1978) hadden we het over Michel T.A. VAN CUYCK (1797-1875). Deze was echter bijlange niet de enige penseelridder in zijn familie. We zagen immers al eerder dat Euphrosina BEERNAERT (zie december 1978 en januari 1979) en Edouard HAMMAN (zie "Ostendiana III") familie van hem waren. Louis ROYON, ook al een verwant komt in een der volgende bijdragen aan de beurt. (1)

Nu echter een nota over Michel's broer, enkele van zijn zonen en kleinzonen, die ook allen met het penseel omsprongen.

X X X X X X X

a) Antonius-Hypolite VAN CUYCK

Hij was het 8ste kind van Michaël-Antonius VAN CUYCK (1764-1843) en Joanna-Maria-Theresia KEMPE. Hij werd op 14 oktober 1805 te Oostende geboren, huwde er op 1 maart 1832 met Euphrosina-Beatrix VAN POELVOORDE (Oostende, 23 september 1808-6 februari 1895) en overleed er op 11 juni 1869.

Hij was kunstschilder en leraar tekenen en schilderen aan de locale "Ecole d'Architecture et de Dessin". (2)

A.H. VAN CUYCK was de broer van Michel-Thomas-Antonius die we zoals gezegd al eerder aan bod lieten komen en over wie we onlangs ook publiceerden in de "Handelingen van het Genootschap voor Geschiedenis 'Société d'Emulation' te Brugge".

Hij was wellicht de auteur van het ontwerp voor de "Almanach Grimacier" van 1858 door G. GERLIER gelithografeerd, gedrukt bij SIMONAU & TOOVEY te Brussel en uitgegeven door J. BUFFA te Brugge. Deze chromolitho werd besproken door G. MICHIELS in zijn "Wereld der Brugse Mensen", p. 17/afb. p. 67.

MICHIELS schrijft hem echter toe aan Michel-Thomas-Antonius VAN CUYCK (1797-1875), zoals blijkt op p. 657 van zijn boek.

A.H. VAN CUYCK woonde in de Weststraat 48, blijkens de "Guide pour la Ville d'Ostende" (Oostende-T. VERMEIRSCH, 1837). Hij had ook een schildersbedrijf, net als zijn broer Michel Thomas trouwens.

b) Michel-Thomas-Séraphin VAN CUYCK

Hij was het eerste kind van M.T.A. VAN CUYCK (1797-1875) en Maria VANDEVENNE (1800-1873). Hij werd geboren te Oostende op 4 juni 1822 en overleed te Gent op 2 januari 1890.

Hij huwde met Clémentine-Joanna VAN CUYCK (1816-1869) en met Leonida VAN SCHOONEN.

Verdere gegevens over zijn leven en werk zijn ons voorlopig niet gekend.

c) Michel-Julien VAN CUYCK

Hij was de zoon van Michel-Thomas-Séraphin VAN CUYCK (1822-1890) en van Clémentine VAN CUYCK (1816-1869) geboren te Oostende op 20 augustus 1861 en er overleden op 28 april 1930.

Hij huwde te Oostende op 23 mei 1885 met Rosalie-Marie DEPOORTER (1860-1938). Leraar "klein-plaaster" aan de "Ecole Industrielle" te Oostende. (3)

Woonde in de Jozef II-straat 44 en ook in de Euphrosina Beernaertstraat te Oostende.

In het 4e salon van de "Cercle Artistique d'Ostende" (Kursaal, 1910) exposeerde hij een "Interieur".

d) Edouard-Johannes VAN CUYCK

4e kind van Michel-Thomas-Antonius VAN CUYCK (1797-1875) en Marie VANDEVENNE, geboren te Oostende op 30 april 1828, er op 17 oktober 1854 gehuwd met Sophie-Thérèse DEHAESE (Oostende 1829-1883) en er overleden op 27 maart 1893. Leraar tekenen en schilderen aan de "Ecole Industrielle" te Oostende. (3)

e) Alphonsius-Eduardus VAN CUYCK

Tweede kind van Eduardus-Hohannes VAN CUYCK en Sophia DEHAESE, geboren te Oostende op 2 juni 1857 en er gestorven op 24 maart 1887. Huvde met Marie-Thérèse COLETTE uit Malmédy (1862-1908). Kunstschilder en leraar tekenen, schilderen en "groot plaaster" aan de "Ecole Industrielle" te Oostende. (3)

Nota's :

- (1) Een uitvoerige studie over de familie HAMMAN/ROYON/BEERNAERT/VAN CUYCK met hun aanverwanten vindt u in 't V.V.F.-streepje (Tijdschrift van de V.V.F. Oostende-Kuststreek) vanaf februari 1979.
- (2) De "Ecole d'Architecture et Dessin" heette sedert 1866-67 "Ecole Industrielle".
- (3) "L'Echo d'Ostende", 8 maart 1885.

Norbert HOSTYN

(vervolgt)

VOLKSE LIEDEKENS

Met het speciale nummer "Volkse Liedekens" van haar jaarboek heeft onze zustervereniging uit Bredene "Ter Cuere", opnieuw een hoogvogel afgeschoten, althans naar mijn mening, waar velen begerig zullen naar grijpen om oude en audiovisuele herinneringen op te halen.

Ze klinken nog na in de oren van de oudste onder ons en ook veel jongeren zijn benieuwd te vernemen wat de ouderen zingen. Goed zo.

Konfrater Richard Verbanck zocht uit, schreef de bindteksten met geheel zijn hart, deed de lay out en tikte met overtuiging het geheel uit.

Proficiat, al had ik er persoonlijk nog wat meer bij gewild : zangwijze, dichter, drukker, data en andere gegevens voor zoverre ze te vinden zijn. Met mij zullen er wel nog anderen naar hetzelfde uitgekeken hebben. Maar Dicky heeft niet willen "wetenschappelijk" te werk gaan en daarom degelijke (nuttige) gegevens over het hoofd gekeken.

Spijtig, want een hobby die op wetenschappelijke basis komt even goed uit het hart, want anders doet men er niet meer aan mee.

Jef Flausing

DOCUMENTEN VAN ENSOR TE BRUSSEL AANGEKOCHT

333 aanwinsten bij de Koninklijke Bibliotheek te Brussel waren tijdens de maand oktober 1979 tentoongesteld en werden in detail beschreven in een overvloedig geïllustreerde catalogus, die nog bij de Koninklijke Bibliotheek Albert I (Keizerslaan 4, 1000 Brussel) verkrijgbaar is. Een verzameling brieven en autografische documenten van James Ensor behoren tot de stukken.

E. SMISSAERT

EEN KWARTEEUW OOSTENDSE HISTORIEK

In het laatste nummer van 1979 publiceerden we een lijst van de bijzonderste evenementen van de laatste 25 jaar. Zoals we konden verwachten moesten ons enkele feiten aan 't geheugen ontsnappen. Vlug willen we er twee data aan toevoegen :

- mei 1962 : Overlijden van François DEVRIENDT, oud-gemeenteraadslid ;
- januari 1966 : Overlijden Ary Sleeks, letterkundige en mede-stichter van "De Plate". Dat Ary Sleeks, die "De Plate" boven de doopvont hield, uit onze lijst wegviel is onvergeeflijk.

O. V.

DE JAARLIJKSE VEILING

De veiling die doorgaat op donderdag 31 januari a.s. zal dit jaar terug het verhoopte succes kennen. De lijst met de te veilen stukken zal aan alle aanwezigen uitgereikt worden. Uit die lijst hebben we althans reeds enkele zaken genoteerd :

- 15 jaargangen "NEPTUNUS"
- 32 dia's overstroming 1.2.1953
- 14 kleine en 3 grote humoristische litho's "Bains d'Ostende" (2de helft vorige eeuw)
- Dept : oudste rekening van Oostende
- 12 litho's Oostende
- Levecque : Herinneringen aan Nieuwpoort (1938)
- Wandelaer & Sur l'eau : 1936 - 1940
- Coppieters : Le Bassin de l'Yser (1920)
- Ary Sleeks : Verschillende delen uit de folklore-reeks
- V. Foutry : Merkwaardige bladzijden uit de geschiedenis van Oostende(1938)
- Huysmans : La Compagnie d'Ostende
- Le littoral belge (guide Castaigne : 1896)
- Ostende en poche (guide Conty : 1879)
- H. Thoen : De Belgische kustvlakte in de Romeinse tijd (1978).

O. V.

INDEX "DE PLATE" 1979

De jaarlijkse index van "De Plate" zal dit jaar niet opgesteld worden door Jef KLAUSING, daar hij binnenkort naar Bangladesj vertrekt. We zijn gelukkig te kunnen mededelen dat ons bestuurslid Emiel SMISSAERT die taak heeft willen overnemen. Tot nog toe kunnen we geen datum van verschijnen vooropzetten. Wij hopen dit in het maartnummer te kunnen mededelen.

O.V.

TEKSTOVERNAME UIT "DE PLATE" IS STEEDS TOEGELATEN MITS BRONOPGAVE

De laatste
uitgegeven boeken
zijn **ALTIJD**
te verkrijgen bij

INTERNATIONALE BOEKHANDEL
P. V. B. A.

Adolf Buylstraat 33

8400 - Oostende Tel. 70.17.33

en in haar bijhuizen

